

внимателно прочитанье; намѣрихъме ги, че всичко право казватъ: прочетохъме и вашытѣ благовѣстїи и блявочы въ брѣшнытѣ ви; и вы видѣхъме, че все лъжжте, и нема нигдѣ право да казвате, ни една речъ.

Но питамъ? въ всѣкій единъ день, все това лице е работа та ни; все за вѣры да испитваме, законы да придирижме? немаме ли си твърдѣ добръ и предобръ законъ, за да го държимъ дѣлѣ? немаме ли си добръ пѣть, из-него да вървимъ, който е предъ толкова вѣкове твърдѣ добръ направѣнъ и ѹгладѣнъ? все това ли ще е работа та ни, все пѣтица да правимъ? пѣть си имаме добръ и предобръ: а кой то го несъбира, нека кръви да си търси дръгъ пѣть „защо то, който са явява да е спорливъ и непокоренъ ный такъвъ обычай немаме, нито Божиитѣ църквы.“(а)

Гладшате ли противеницы и благовѣстцы! не сме нѣждны за вашытѣ надѣки, а по добръ е да рекж, (за вашытѣ благовѣстїи и блявочы), които ги „изри-

---

(а) 1 Коринт. 11, 16.